

סירופ ורוד

תסריט לוקיישן

אור הוכמן
052-6799959
or.hoch6@gmail.com

1. חוץ. עגלת מלבי – יום

יעל (35), אישה עם שיער אדמוני גלי, עיניים בהירות עם כריות בולטות תחתיהן ופנים חיוורות, לגופה בגדים רחבים הגדולים ממידותיה ועל אצבעה טבעת נישואין, עומדת בתוך עגלת מלבי צבעונית שפונה לעבר שולחנות מתקפלים. לצד השולחנות מפוזרות קבוצות מעטות של משפחות וילדים. לפני העגלה עומדת **דנית** (31), אישה מטופחת בביגוד ספורטיבי ושיער שחור, על גבה תיק ג'נספורט.

דנית

את זאת תעשי בבקשה בלי סירופ.

יעל

בכלל?

דנית

בכלל. רק קצת קוקוס.

יעל מגישה לדנית מנת מלבי עם קוקוס מעל. היא צופה בה מביאה את המנה ל**אגם** (5), ילדה שמנמנה עם שיער אדמוני, לבושה בבגדים ארוכים המכסים את גופה על אף היום הקיצי. אגם מושכת את תשומת ליבה, ויעל מקשיבה לשיחה מהצד.

אגם

אבל אני רוצה סירופ ורוד!!

דנית

אמרתי לך אגמי, אנחנו צריכות לשמור

אגם

אז רק טיפ טיפה!!

יעל מעקמת את אפה למשמע הדברים. **ששון** (65) גבר מקריח ושמן מסיט אותה מהשיחה.

ששון

אהלן יעלי, מה קורה מותק?

יעל

מה הולך ששון?

ששון

ברוך השם, ברוך השם. תכיני מנה, מותק.

יעל מוציאה מנה מהמקרר, ושופכת עליה סירופ ובוטנים.

ששון
מה עם ההורים? יצאו כבר לפנסיה?

יעל
לא, איזה...

הטלפון שלה רוטט על הדוכן - "בעלי", וקופצת תמונה של יעל לצד **תומר** (35) וכלב. היא מהססת, אך לא עונה ומכניסה את הטלפון לכיס. ששון רואה.

ששון (בקריצה)
נו צודקים, מה יש להיות בפנסיה בשביל כלבים
יעל מתעלמת. היא מגישה את המנה לששון בחיוך מעושה.

FADE OUT

כותרת עולה: סירופ ורוד

2. חוץ. עגלת מלבי - יום

אגם עומדת לפני העגלה, בידה מנת מלבי לבנה חצי אכולה. היא לוחשת.

אגם
אפשר סירופ ורוד?

יעל (לוחשת בחזרה)
אמא מרשה?

אגם מושכת בכתפה ומחייכת חיוך שובב. יעל מחייכת בחזרה, שופכת סירופ ורוד על המנה.

יעל (בקריצה)
זה הסוד שלנו.

אגם משיבה בחיוך גדול, אך מסתכלת מעבר לכתפה לעבר אמה. יעל עוקבת אחר מבטה, רואה את דנית עסוקה עם עגלת תאומים. היא מבינה מיד את החשש.

יעל
רוצה לעזור לי להכין מלבי?

אגם מהנהנת בהתלהבות, פניה מאירות. יעל מסמנת לה לבוא מאחור.

3. פנים/חוץ. בתוך עגלת מלבי - יום

אגם נכנסת לתוך העגלה מדלת פתוחה שנמצאת בצידה האחורי. בפנים מקרר קטן עם מנות מלבי, גז חשמלי ומדפים עם תוספות שונות ובקבוקים של סירופ. אגם מסתכלת סביבה, מוקסמת, אוכלת את המלבי שלה בהיסח דעת. היא בתוך חלום. יעל מביטה בה בחיוך.

יעל
אז תני לי לנחש... קוראים לך אגם!

אגם מסתכלת על יעל כאילו היא קוסמת, ומהנהנת. היא מתיישבת על הרצפה. יעל מוציאה חבילת קורנפלור וסיר קטן.

יעל
ואני יודעת בת כמה את... אממ... שש

יעל מניחה את הסיר ליד אגם, מתיישבת לידה בקושי פיזי קל ושופכת קורנפלור וחלב בפנים.

אגם
לא. אני בת חמש וחצי

יעל
הייתי קרובה! נראה אותך מנחשת בת כמה אני.

אגם
מממ... הרבה.

יעל (צוחקת)
הרבה הרבה. אני בת שלוש וחמש.
זה שלוש יותר ממך.

אגם
את יותר זקנה מאמא שלי, היא בת שלוש רק.

יעל מחייכת חיוך קטן. אגם מסיימת את המנה שלה. פניה מרוחות בסירופ.

אגם
אני יכולה עוד מלבי?

יעל קמה ממקומה, מגניבה מבט ארוך החוצה לעבר דנית, ומכינה מנה נוספת של מלבי.

אגם
בא לי עוד סירופ ורוד.

יעל (צוחקת)
גם אני הכי אוהבת את הסירופ הורוד.

יעל מעבירה לאגם את בקבוק הסירופ, ואגם מושיטה את ידה כדי לקחת. החולצה של אגם עולה קצת למעלה; היא ממהרת להוריד אותה למטה. יעל שמה לב לזה.

יעל
את יודעת, אגם, את מאוד יפה.

אגם מחייכת קלות, שופכת כמות נדיבה של סירופ על המנה שלה ולוקחת ביס קטן. יעל חוזרת להתיישב לידה. הן נראות ממש כמו אם ובת.

יעל
עכשיו אני סומכת עלייך! את צריכה לערבב
לערבב לערבב עד שלא רואים בכלל את האבקה!

אגם מתחילה לערבב בנחישות.

4. פנים/חוץ. בתוך עגלת מלבי – יום

אגם ממשיכה לערבב. יעל מגישה מנת מלבי ללקוחה. מבחוץ היא מתחילה לשמוע צעקות (OS) של שמה של אגם.

איש (OS)
היא בטח הלכה פה ביער, תמיד חייבת
לעשות צרות הילדה הזאת.

יעל מסתכלת על אגם. אגם מסתכלת עליה בחזרה ממקומה על הרצפה.

יעל
כדאי שתגידי לאמא שאת פה.

אגם עוצרת את הערבוב. פניה מיד נופלות.

אגם

אמא לא תרשה.

יעל

למה היא לא תרשה?

אגם לא עונה. ברגע אחד היא לוקחת את מנת המלבי החדשה וממהרת לצאת החוצה.

5. חוץ. מאחורי עגלת מלבי – יום

אגם מתיישבת על האדמה, מתחבאת ליד הדלת מאחורי הקראון. יעל יוצאת מיד אחר כך, מחפשת אותה לרגע, ואז מבחינה בה יושבת בצמוד לדלת.

אגם

אפשר להשאיר? בבקשה בבקשה בבקשה.
אני יכולה לעשות עוד דברים. אני יכולה למכור!

יעל, משועשעת, פורצת בצחוק פתאומי. אגם תולה בה עיניים מצפות.

יעל

אני בטוחה שתהיי מוכרת מעולה. (פאזזה)
את יכולה להישאר עוד טיפה, טוב? תסיימי לאכול

אגם מתרצה. יעל מסתכלת עליה רגע אחד, בחיוך מהוסס.

יעל

ופעם הבאה שתבואי נוכל לסיים להכין

אגם

אבל מחר אני הולכת לגן

יעל

כן... נכון. אבל אולי בשבת אחרת.
(פאזזה קצרה) לא חם לך?

אגם מושכת את השרוולים הארוכים על זרועותיה באופן אוטומטי. יעל מסתכלת רגע על אגם, מתכוונת להגיד משהו, אך נשמע קולו של איש (20) בפני העגלה.

איש (OS)

יש פה מישהו? אפשר מלבי?

אגם ויעל קופצות במקומן ומיד צוחקות. יעל חוזרת פנימה, אגם נשארת בחוץ.

6. פנים/חוץ. בתוך עגלת המלבי – יום

יעל פונה ללקוח. מאחוריה מקרר מלא מנות מלבי מוכנות.

יעל (בהתנצלות)
בדיוק נגמר. תחזור יותר מאוחר, מביאים חדש.

יעל, מופתעת מהתעוזה של עצמה, מדביקה שלט מודפס כבר *חוזרים*, סוגרת את המסך, ויוצאת

7. חוץ. מאחורי עגלת מלבי – יום

אגם ממשיכה לאכול לאט. יעל יושבת לידה, נשענת על העגלה. הצעקות בחוץ נמשכות במעומעם. הטלפון שלה מצלצל, והתמונה המשפחתית קופצת. יעל מסתכלת, אצבעה משתהה על המענה לשיחה. אגם מסתכלת על התמונה.

אגם
זה חבר שלך?

אגם מסיחה את דעתה של יעל, והיא לא עונה לשיחה. הטלפון מפסיק לרטוט ומופיעות שתי שיחות שלא נענו.

יעל
זה אפילו בעלי. קוראים לו תומר.

אגם
הוא מעצבן?

יעל (צוחקת)
הוא בכלל לא מעצבן.

אגם
אז למה את לא עונה לו?

יעל
כי... (קורצת) כי אני מעצבנת.

אגם מהנהנת בכובד ראש. היא מסתכלת על יעל, מהורהרת.

אגם
את רוצה להיות אמא שלי גם?

יעל צוחקת צחוק קצר ומופתע.

יעל

נראה לי שיש לך כבר אמא אחת.

אגם

אבל לך אין ילדה.

יעל מופתעת מההבחנה של אגם. היא מחייכת אליה בחום.

יעל

את צודקת. אבל לא תמיד זה ככה קלי קלות.

אגם מסתכלת עליה בשאלה. יעל מהססת רגע, מסתכלת על אגם, ואז מעלה מעט את חולצתה, חושפת שטף דם דהוי על בטן נפוחה.

יעל

את רואה את זה? הייתי צריכה לעשות הרבה-הרבה זריקות ודברים לא נעימים כדי שיהיה לי תינוק בבטן (פאזזה)
ואפילו אז לא הצלחתי.

אגם מסתכלת, וחיוך גדול מיד עולה על פניה. היא נעמדת עם המלבי ביד, מרימה את חולצתה, חושפת שטף דם כהה על הבטן, "טרי" אך כמעט זהה לזה של יעל. יעל, עוד יושבת, מרימה את מבטה ומסתכלת בגבות מכווצות, לא מבינה; אגם ממשיכה לחייך בשמחה.

אגם

גם את עושה זריקות!!!

יעל

למה את עושה זריקות, אגם?

אגם לא עונה. יעל מסתכלת על אגם, ומבטה עובר על פניה המרוחות בסירופ, ושוב על בטנה של אגם ואז על בגדיה הארוכים. הצבע אוזל מפניה כשדברים מתחילים להתחבר. היא קופאת במקומה, שמה לאט יד על הפה ונעמדת. היא מסתכלת סביבה, כאילו מחפשת פיתרון.

יעל (מנסה לדבר ברוגע)

אגמי, יש משהו שאמא עושה
כשאת אוכלת ככה הרבה?

אגם שותקת, מוצצת אצבע שמרוחה בסירופ. יעל, בפאניקה, מבינה שהיא ממשיכה לאכול. היא מושיטה את ידה למלבי, אך אגם מושכת את ידה, כאילו כבר הייתה מוכנה מראש.

יעל
תביאי לי את זה, אגם.

אגם מיד מנידה בראשה ומדדה לאחור. דפיקה על חלון השירות בפני העגלה נשמעת – זה הגבר מקודם. שתיהן מפנות את מבטן.

גבר (OS)
תגידי רגע כמה זמן זה ייקח בערך??

יעל נלחצת עוד יותר, עיניה מתרוצצות.

קולות (OS)
אגם!!! אגם!!!

מבטה של יעל חוזר לאגם, שממשיכה לאכול מהר. היא חוטפת ממנה את המלבי; הסירופ נשפך ומשפריץ על החולצה של יעל. אגם מסתכלת על יעל בכעס. הן מחליפות מבט. יעל מקבלת החלטה, נושמת עמוק ולוקחת את ידה שלה אגם.

יעל
בואי, צריך ללכת

אגם
לא, לא רוצה!!!

יעל גוררת את אגם לקדמת העגלה. אגם מתחילה לבכות.

8. חוץ. מחוץ לעגלת המלבי - יום

יעל לוקחת את אגם מלפני העגלה. דנית מבחינה בהן ומתחילה לרוץ, מרימה את אגם הבוכייה על הידיים. היא מנשקת את אגם על הראש, מבוהלת. יעל עומדת מולה, חסרת אונים.

דנית (בהיסטריה)
איפה היית מאמי שלי?! את בסדר אגמי?
(צועקת) דרור! בוא, היא פה!
(ליעל) איפה מצאת אותה?
מה זה כל הפנים שלך - -

דנית מנגבת עם האצבעות את הסירופ על הפנים שלה. יעל מסוחררת, דמעות עומדות בעיניה. היא מנסה למקד את מבטה על אגם. אגם מושכת באפה.

יעל
היא...היא הייתה איתי.. בפנים

דנית
בפנים?

דנית מעבירה את מבטה בין אגם ליעל.

יעל (בקול חנוק)
נתתי לה הרבה מלבי – ו... סירופ.
אני מצטערת אני לא ידעתי, אני חשבתי ש...

דנית מכווצת את גבותיה ואז פוערת את עיניה בהבנה.

דנית (מתעששת)
בואי מאמל'ה, צריך לבדוק לך סוכר

דנית מתיישבת על הספסל, אגם תלויה עליה, ומתחילה לחטט בתיקה, מתעלמת מיעל במכוון.
יעל מתקרבת צעד מהוסס.

יעל
אני יכולה לעזור איכשהו? להביא משהו? מים?

דנית (מסננת)
את עשית מספיק. מטומטמת.

יעל משתהה שם עוד רגע, עומדת במרחק בטוח. היא מסתכלת על המתרחש כמו מבעד למסך, מבועתת וקפואה. דנית מוציאה מהתיק מכשיר למדידת סוכר (גלוקומטר) ומנסה למשוך את ידה של אגם, שמתנגדת ופורצת בבכי חדש. עיניה של אגם אדומות, והיא נראית מותשת.

דנית
אגמי, זה ייקח רק שנייה את יודעת

דנית מושכת את אצבעה של אגם, ומצליחה לדקור אותה. נקודת דם מופיעה. יעל בוהה בנקודת הדם, ואז מעבירה את מבטה אל אגם, שמשיבה לה מבט נבגד מבעד לעיניים אדומות ומפנה את מבטה. יעל מבינה שהיא לא שייכת לשם. היא כושלת כמה צעדים לאחור, ואז מסתובבת והולכת משם בהליכה מהירה שהופכת לריצה קלה.

FADE OUT

9. חוץ/פנים. בתוך עגלת מלבי - יום

המקום ריק ושקט. התריס פתוח, משקיף על האדמה, שכבר ריקה משולחנות וכיסאות. יעל מכניסה לעגלה את השולחן המקופל האחרון, ומבטה נתקל ברצפה המבולגנת. על פניה עולה בעל כורחו צל של חיוך - על הרצפה מנת מלבי ריקה לצד סיר מלבי חצי מוכן ובקבוק סירופ שמטפטף מעט. היא לוקחת נשימה עמוקה. יעל מרימה את מנת המלבי לפח, ולאחר מכן מרימה בכבדות את הסיר ושופכת את תכולתו. היא מרימה את בקבוק הסירופ לדלפק, לוקחת מהארון ג'ריקן של סירופ וממלאה את הבקבוק החצי ריק, צופה בו מתמלא.